

Credendum magis est viris veracibus
Quam mundi miseris prosperitatibus :
Falsis in somniis, et vanitatibus,
Falsis in studiis, et voluptatibus.

897 Dic, ubi Salomon, olim tam nobilis?
Vel ubi Samson est, dux invincibilis?
Vel pulcher Absalon, vultu mirabilis?
Vel dulcis Jonathas, multum amabilis?
Quo Cæsar abiit, celsus imperio?
Vel Dives splendidus, totus in prandio
Dic, ubi Tullius, clarus eloquio?
Vel Aristoteles, summus ingenio?
Tot clari proceres, tot retro spatia,
Tot ora præsulum, tot regna fortia,
Tot mundi principes, tanta potentia,
In ictu oculi clauduntur omnia.

IDEM BERNARDUS.

Dic, homo, cur abuteris
Discretionis gratia?
Cur vitæ viam deseris,
Et tendis ad supplicia?
Saluti præfers otia,
Et pretiosis vilia.
Nec metu poenæ flecteris,
Nec spe salutis traheris,
Ut summa quæras gaudia.
Dic, homo, cur abuteris
Discretionis gratia?
Quid valet mundi gloria,
Vide, quam sic amplecteris?
Multa vides indicia
Quod scienter deciperis :
Mundum qui fugit sequeris,
Et cum labente laboris
Sequendo transitoria.
Sic bona permanentia
Sub aure surda præteris.
Dic, homo, cur abuteris
Discretionis gratia?
Certe, non excusaberis
Dissimulando talia.
Nam si sic subterfugeris,
Post restat conscientia,
Quæ non tacet latentia :
Et divina judicium
Declinare non poteris;
Sed si convictus fueris,
Patet mortis sententia.
Dic, homo, cur abuteris
Discretionis gratia?
Non confidas de venia
Si sero poenitueris.
Dies est peremptoria ;
Quam nisi tu prævereris
Fructu condigni operis,
Et reatum purgaveris,

Erit tibi miseria
Absque misericordia,
In æternum cum miseris.
Dic, homo, cur abuteris
Discretionis gratia?
Ergo, vide, cum veneris
In Judicis præsentia,
Qui tibi, prout egeris,
Reddet ipse stipeudia :
Ne gloriosa patria
Tua te privent vitia.
Nam si mundus occurreris.
Cum justis sociaberis
In æterna lætitia.
Dic, homo, cur abuteris
Discretionis gratia?
O Christi longanimitas
Et longa exspectatio!
O mira Christi bonitas,
O quanta miseratio!
O cordis induratio
Et mortis festinatio!
Quid differs? cur non cogitas,
Homo, quæ vitæ brevitatis?
Cernat hoc meditatio,
Quid nos primo fuerimus.
O vanitatum vanitas,
Curarum occupatio!
O, cur ambitur dignitas?
Cur opum accumulatio?
Quo tendit congregatio?
Aut quid valet cupiditas?
Est in sepulcro foeditas,
Et extra dealbatio.
Cernat hoc meditatio,
Quid nos primo fuerimus
O quæ mortis acerbitas!
Et quanta trepidatio!
Cum jam cogit mortalitas,

A Quam breve festum est, hæc mundi gloria!
Ut umbra hominis, sunt ejus gaudia,
Quæ semper subtrahunt æterna præmia,
Et ducunt homines ad dura devia.
O esca vermium! o massa pulveris!
O roris vanitas, cur sic extolleris?
Ignorans penitus, utrum cras vixeris.
Fac bonum omnibus, quamdiu poteris.
Hæc carnis gloria, quæ magni penditur.
Sacri in Litteris flos feni dicitur :
Ut leve folium, quod vento rapitur,
Sic vita hominis luci subtrahitur.
Nil tuum dixeris, quod potes perdere ;
Quod mundus tribuit, intendit rapere.
B Superna cogita, cor sit in æthere :
Felix qui potuit mundum contemnere.

Ut fiat separatio.
Quid prodest delectatio?
Quid festiva jucunditas?
Quid nunc pro vita flagitas?
O sera recordatio!
Cernat hoc meditatio,
Quid nos primo fuerimus.
O servitus, quid cogitas,
Apparens in judicio?
O arguens crudelitas
Hostis, et accusatio!
O dolor et confusio!
O horror, o obscuritas!
O poenarum æternitas,
Et ignis conflagratio!
Cernat hoc meditatio,
Quid nos primo fuerimus.
O homo, cur nos festinas
Ut detur tibi mansio,
Qua felix immortalitas,
Et nulla trepidatio :
Sed perpes exsultatio,
Et sanctorum societas,
Ac permanet felicitas
Et læta Dei visio?
Cernat hoc meditatio,
Quid nos primo fuerimus.
Cum sit omnis homo fenum,
Et post fenum fiat cœnum,
Ut quid, homo, extolleris?
Cerne quid es, et quid eris,
Modo flos es, et verteris
In favillam cineris.
Per ætatum incrementa,
Imo magis detrimenta,
Ad non esse traheris.
Velut umbra, cum declinat
Vita surgit, et festinat;
Claudit meta funeris.

Homo dictus es ab humo ;
Cito transis, quia fumo
Similis efficeris.
Nunquam in eodem statu
Permanes, dum sub rotatu
Hujus vitæ volveris,
O sors gravis! o sors dura!
O lex dira, quam natura.

Promulgavit miseris!
Homo nascens cum mœrore,
Vitam ducis cum labore,
Et cum metu moreris.
Ergo si scis qualitatem
Tuæ sortis, voluptatem
Carnis quare sequeris
Memento te moriturum,

Et post mortem id messurum,
Quod hic seminaveris.
Terram teris, terram geris,
Et in terram reverteris,
Qui de terra sumeris,
Cerne quid es, et quid eris,
Modo flos es, et verteris
In favillam cineris.

JUBILUS RHYTHMICUS, DE NOMINE JESU.

898 Jesu dulcis memoria,
Dans vera cordi gaudia :
Sed super mel et omnia
Ejus dulcis præsentia.
Nil canitur suavius,
Nil auditur jucundius,
Nil cogitatur dulcius,
Quam Jesus Dei Filius.
Jesus spes poenitentibus,
Quam pius est petentibus,
Quam bonus te quærentibus!
Sed quid inventientibus!
Jesus dulcedo cordium!
Fons vivus, lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium.
Nec lingua valet dicere,
Nec littera exprimere :
Expertus potest credere,
Quid sit Jesum diligere.
Jesum quæram in lectulo,
Clauso cordis cubiculo :
Privatim et in publico
Quæram amore sedulo
Cum Maria diluculo
Jesum quæram in tumulto,
Clamore cordis querulo,
Mente quæram, non oculo.
Tumbam perfundam fletibus,
Locum replens gemitibus ;
Jesu provolvam pedibus,
Strictis hærens amplexibus.
Jesu rex admirabilis :
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis
Totus desirabilis
Mane nobiscum, Domine,
Et nos illustra lumine,
Pulsa mentis caligine,
Mundum replens dulcedine.
Quando cor nostram visitas,
Tunc lucet ei veritas,
Mundi vilescit vanitas.
Et intus fervet charitas.

Amor Jesu dulcissimus
Et vere suavissimus,
Plus millies gratissimus,
Quam dicere sufficimus.
Hoc probat ejus Passio,
Hoc sanguinis effusio,
Per quam nobis redemptio
Datur, et Dei visio.
Jesum omnes agnoscite,
Amorem ejus poscite ;
Jesum ardentem quærite,
Quærendo inardescite.
Sic amantem diligite,
Amoris vicem reddite,
In hunc odorem currite,
Et vota votis reddite.
Jesu auctor clementiæ,
Totius spes lætitiæ,
Dulcoris fons et gratiæ.
Veræ cordis deliciæ.
Jesu mi bone, sentiam,
Amoris tui copiam,
Da mihi per præsentiam
Tuam videre gloriam.
Cum digne loqui nequeam
De te, tamen ne sileam :
Amor facit ut audeam,
Cum de te solum gaudeam.
Tua, Jesu, dilectio,
Grata mentis relectio,
Replens sine fastidio,
899 Dans famem desiderio.
Qui te gustant esuriunt ;
Qui bibunt, adhuc sitiunt :
Desiderare nesciunt
Nisi Jesum, quem diligunt.
Quem tuus amor ebriat,
Novit quid Jesus sapiat :
Quam felix est, quem satiat!
Non est ultra quod cupiat.
Jesu, decus angelicum,
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cœlicum.

Desidero te millies,
Mi Jesu ; quando venies?
Me lætum quando facies?
Me de te quando saties?
Amor tuus continuus
Mihilinguor assiduus,
Mihi fructus mellifluus
Est et vitæ perpetuus.
Jesu, summa benignitas,
Mira cordis jucunditas
Incomprehensa bonitas.
Tua me stringat charitas.
Bonum mihi diligere
Jesum, nil ultra quærerem,
Mihi prorsus deficere,
Ut illi queam vivere.
O Jesu mi dulcissime,
Spes suspirantis animæ.
Te quærent piæ lacrymæ,
Te clamor mentis intimæ
Quocunque loco fuero,
Mecum Jesum desidero :
Quam lætus, cum invenero!
Quam felix, cum tenuero!
Tunc amplexus, tunc oscula,
Quæ vincunt mellis pocula,
Tunc felix Christi copula ;
Sed in his parva morula.
Jam quod quæsi, video :
Quod concupivi teneo :
Amore Jesu languero
Et corde totus ardeo.
Jesum cum sic diligitur,
Hic amor non exstinguitur ;
Non tepescit, nec moritur ;
Plus crescit, et accenditur.
Hic amor ardet jugiter,
Dulcescit mirabiliter,
Sapit delectabiliter.
Delectat et feliciter.
Hic amor missus cœlitus
Hæret mihi medullitus,
Mentem incendit penitus,
Hoc delectatur spiritus,

O beatum incendium,
Et ardens desiderium!
O dulce refrigerium,
Amare Dei Filium!
Jesu, flos matris virginis
Amor nostræ dulcedinis,
Tibi laus, honor numinis,
Regnum beatitudinis,
Veni, veni, Rex optime,
Pater immensæ gloriæ,
Affulge menti clarius,
Jam expectatus sæpius.
Jesu sole serenior,
Et balsamo suavior,
Omni dulcore dulcior
Cæteris amabilior.
Cujus gustus sic afficit,
Cujus odor sic reficit,
In quo mea mens deficit,
Solus amanti sufficit.

Tu mentis delectatio,
Amoris consummatio;
Tu mea gloriatio,
Jesu mundi salvatio.
Mi dilecte, revertere,
Consors paternæ dexteræ:
Hostem vicisti prospere,
Jam cœli regno fruere.
Sequar te quoquo ieris,
Mihi tolli non poteris,
Cum meum cor abstuleris,
Jesu laus nostri generis,
Cœli cives, occurrite,
Portas vestras attollite
Triumphatori dicite,
Ave, Jesu rex inclyte.
Rex virtutum, rex gloriæ,
Rex insignis victoriæ,
Jesu largitor veniæ,
Honor cœlestis patriæ,

Tu fons misericordiæ,
Tu veræ lumen patriæ:
Pelle nubem tristitiæ,
Dans nobis lucem gloriæ.
Te cœli chorus prædicat,
Et tuas laudes replicat:
Jesu orbem lætificat,
Et nos Deo pacificat.
Jesu in pace imperat,
Quæ omnem sensum superat:
Hanc mea mens desiderat,
Et ea frui properat.
Jesu ad Patrem rediit,
Cœleste regnum subiit:
Cor meum a me transiit,
Post Jesum simul abiit.
Quem prosequamur laudibus,
Votis, hymnis, et precibus:
Ut nos donet cœlestibus,
Secum perfrui sedibus. Amen.

RHYTHMICA ORATIO AD UNUM QUODLIBET MEMBRORUM CHRISTI PATIENTIS ET
A CRUCE PENDENTIS.

900 AD PEDES.

Salve, mundi salutare:
Salve, salve, Jesu chare,
Cruci tuæ me aptare
Vellem vere, tu scis quare
Da mihi tui copiam.
Ac si præsens sis accedo,
Imo te præsentem credo.
O quam mundum hic te cerno!
Ecce tibi me prosterno:
Sis facilis ad veniam.
Clavos pedum, plagas duras.
Et tam graves impressuras
Circumplector cum affectu,
Tuo pavens in aspectu,
Tuorum memor vulnerum.
Grates tantæ charitati,
Nos agamus vulnerati.
O amator peccatorum,
Reparator confractorum:
O dulcis pater pauperum!
Quidquid est in me confractum
Dissipatum, aut distractum,
Dulcis Jesu, totum sana,
Tu restaura, tu complana,
Tam pio medicamine.
Te in tua cruce quæro,
Prout queo, corde mero;
Me sanabis hic, ut spero:
Sana me, et salvus ero,
In tuo lavans sanguine,

Plagas tuas rubicundas,
Et fixuras tam profundas,
Cordi meo fac inscribi,
Ut configar totus tibi,
Te modis amans omnibus.
Dulcis Jesu, pie Deus,
Ad te clamo licet reus:
Præbe mihi te benignum,
Ne repellas me indignum
De tuis sanctis pedibus.
Coram cruce procumbentem,
Hosque pedes complectentem,
Jesu bone, non me spernas,
Sed de cruce sancta cernas
Compassionis gratia.
In hac cruce stans directe,
Vide me, o mi dilecte,
Ad te totum me converte:
Esto sanus, dic aperte,
Dimitto tibi omnia.

AD GENUA.

Salve, Jesu, rex sanctorum,
Spes votiva peccatorum,
Crucis ligno tanquam reus
Pendens homo verus Deus,
Caducis nutans genibus.
O quam pauper! o quam nudus!
Qualis est in cruce ludus
Derisorum totus factus,
Sponte tamen, non coactus,
Altritus membris omnibus!

Sanguis tuus abundanter,
Fusus, fluit incessanter,
Totus lotus in cruore,
Stas in maximo dolore,
Præcinctus vili tegmine.
O Majestas infinita!
O egestas inaudita!
Quis pro tanta charitate,
Quærit te in veritate,
Dans sanguinem pro sanguine?
Quid sum tibi responsurus,
Actu vili, corde durus?
Quid rependam amatori,
Qui elegit pro me mori,
Ne dupla morte morerer?
Amor tuus amor fortis,
Quem non vincunt jura mortis:
O quam pia me sub cura,
Tua foves in pressura,
Ne morsu mortis vulnerer!
Ecce tuo præ amore,
Te complector cum rubore:
Me coapta diligenter,
Tu scis causam evidenter,
Sed suffer et dissimula.
Hoc quod ago non te gravet,
Sed me sapet et me lavet
Inquinatum et ægrotum,
Sanguis fluens hic per totum,
Ut non supersit macula.
In hac cruce te cruentum,
Te contemptum et distentum,

Ut requiram, me impelle,
Et hoc imple meum velle,
Facturus quod desidero.
Ut te quæram mente pura,
Sit hæc mea prima cura.
Non est labor, nec gravabor
Sed sanabor et mundabor,
Cum te complexus fuero.

AD MANUS.

Salve, Jesu, pastor bone,
Fatigatus in agone,
Qui per lignum es distractus,
Et ad lignum es compactus,
Expansis sanctis manibus.
Manus sanctæ, vos avete,
Rosis novis adimplete,
Hos ad ramos dure junctæ,
Et crudeli ferro punctæ
901 Tot guttis decurrentibus

Ecce fluit circumaque
Manu tua de utraque,
Sanguis tuus copiose,
Rubicundus instar rosæ,
Magnæ salutis pretium.
Manus clavis perforatas,
Et cruore purpuratas,
Corde primo præ amore,
Sitibundo bibens ore,
Cruoris stillicidium.

O quam large te exponis
Promptus malis atque bonis!
Trahis pigros, pios vocas,
Et in tuis ulnis locas,
Paratus gratis omnibus.

Ecce tibi me præsentem,
Vulnerato et cruento:
Semper ægris misereris;
De me ergo ne graveris
Qui præsto es amantibus,
In hac cruce sic intensus,
In te meos trahe sensus,
Meum posse, velle, scire,
Cruci tuæ fac servire,
Me tuis apta brachiis,
In tam lata charitate
Trahe me in veritate
Propter crucem tuam almam,
Trahe me ad crucis palmam,
Dans finem meis vitiis.

Manus sanctæ, vos amplector,
Et gemendo condelector;
Grates ago plagis tantis,
Clavis duris, guttis sanctis,
Dans lacrymas cum osculis
In cruore tuo lotum,
Me commendo tibi totum:
Tuæ sanctæ manus istæ
Me defendant, Jesu Christe,
Extremis in periculis,

PATROL. CLXXXIV.

AD LATUS

Salve, Jesu, summe bonus
Ad parcendum nimis pronus:
Membra tua macilentia
Quam acerbe sunt distenta
In ramo crucis torrida!
Salve, latus salvatoris
In quo latet mel dulcoris,
In quo patet vis amoris
Ex quo scatet fons cruoris,
Qui corda lavat sordida.
Ecce tibi appropinquo,
Parce, Jesu, si delinquo:
Verecunda quidem fronte,
Ad te tamen veni sponte,
Scrutari tua vulnera.

Salve, mitis apertura,
De qua manat vena pura,
Porta patens et profunda
Super rosam rubicunda
Medela salutifera.
Odor tuus super vinum,
Virus pellens serpentinum;
Potus tuus, potus vitæ:
Qui sinitis, huc venite,
Tu dulce vulnus aperi

Plaga rubens, aperiere.
Fac cor meum te sentire,
Sine me in te transire.
Vellem totus introire;
Pulsanti pande pauperi.
Ore meo te contingo,
Et ardentem ad me stringo:
In te meum cor intingo,
Et ferventi corde lingo;
Me totum in te trajice.

O quam dulcis sapor iste!
Qui te gustat, Jesu Christe,
Tuo victis a dulcore,
Mori posset præ amore,
Te unum amans unice,
In hac fossa me reconde,
Infer meum cor profunde,
Ubi latens incalescat,
Et in pace conquiescat
Nec prorsus quemquam timeat
Hora mortis meus flatus
Intret, Jesu, tuum latus,
Hinc exspirans in te vadat;
Sed apud te permaneat.

AD PECTUS.

Salve, salus mea Deus,
Jesu dulcis amor meus:
Salve, pectus reverendum,
Cum tremore contingendum
Amoris domicilium.
Ave, thronus Trinitatis,
Arca latæ charitatis,

Firmamentum infirmatis,
Pax et pausa fatigatis,
Humilium triclinium.

Salve, Jesu reverende,
Digne semper inquirende;
Me præsentem hic attende,
Accedentem me succende,
Præcordiali gratia.

Pectus mihi confer mundum,
Ardens, pium, gemebundum,
Voluntatem abnegatam,
Tibi semper conformatam,
Juncta virtutum copia.
Jesu dulcis, pastor pie,
Fili Dei et Mariæ,
Largo fonte tui cordis,
Fœditatem meæ sordis,
Benigne pater dilue.

Ave, splendor et figura
Summi Dei genitura,
De thesauris tuis plenis
Desolatis et egenis
Munus clementer perflue.

Dulcis Jesu Christi pectus,
Tuo fiam dono rectus,
Absolutus a peccatis,
Ardens igne charitatis
Ut semper te recogitem
Tu abyssus es sophiæ,
Angelorum harmoniæ
Te collaudant, ex te fluxit
Quod Joannes cubans suxit:
In te fac ut inhabitem.

Ave, fons benignitatis,
Plenitudo deitatis
Corporalis in te manet:
Vanitatem in me sanet
Quod tu confers consilium.
Ave, verum templum Dei;
Precor, miserere mei:
Tu totius arca boni,
Fac electis me apponi,
Vas dives, Deus omnium.

AD COR

Summi Regis cor, aveto,
Te saluto corde læto,
Te complecti me delectat.
Et hoc meum cor affectat,
Ut ad te loquar, avimes.

Quo amore vincebaris,
Quo dolore torquebaris,
Cum te totum exhaurires,
902 Ut te nobis impartires,
Et nos a morte tollereres?
O mors illa quam amara,
Quam immitis, quam avara;
Quæ per cellam introivit,
In qua mundi vita vivit.
Te mordens, cor dulcissimum?

Propter mortem quam tulisti
Quando pro me defecisti,
Cordis mei cor dilectum,
In te meum fer affectum,
Hoc est quod opto plurimum.

O cor dulce prædilectum,
Munda cor meum illectum,
Et in vanis induratum;
Pium fac et timoratum,
Repulso tetro frigore.

Per medullam cordis mei,
Peccatoris atque rei,
Tuus amor transferatur,
Quo cor totum rapiatur
Languens amoris vulnere.

Dilatate, aperire,
Tanquam rosa fragrans mire,
Cordi meo te conjunge,
Unge illud et compunge;
Qui amat te, quid patitur?

Quidnam agat nescit vere,
Nec se valet cohibere,
Nullum modum dat amori,
Multa morte vellet mori,
Amore quisquis vincitur.

Viva cordis voce clamo,
Dulce cor; te namque amo:
Ad cor meum inclinare,
Ut se possit applicare,
Devoto tibi pectore.

Tuo vivat in amore
Ne dormitet in torpore.
Ad te oret, ad te ploret
Te adoret, te honoret,
Te fruens omni tempore.

Rosa cordis, aperire,

Cujus odor fragrat mire,
Te dignare dilatare,
Fac cor meum anhelare
Flamma desiderii.

Da cor cordi sociari,
Tecum, Jesu, vulnerari.
Nam cordi similatur,
Si cor meum perforatur
Sagittis improperii.

Infer tuum intra sinum
Cor ut tibi sit vicinum,
In dolore gaudioso
Cum deformi specioso,
Quod vix se ipsum capiat
Hic repauset, hic moretur,
Ecce jam post te movetur,
Te ardentem vult sitire.
Jesu, noli contraire,
Ut bene de te sentiat.

AD FACIEM.

Salve, caput cruentatum,
Totum spinis coronatum,
Conquassatum, vulneratum,
Arundine verberatum,
Facie sputis illita.

Salve, cujus dulcis vultus,
Immutatus et incultus,
Immutavit suum florem,
Totus versus in pallorem
Quem (81) cœli curia.

Omnis vigor atque viror
Hinc recessit, non admiror,
Mors apparet in aspectu
Totus pendens in defectu,
Attritus ægra macie.

Sic affectus, sic despectus,
Propter me sic interfectus,
Peccatori tam indigno
Cum amoris intersigno
Appare clara facie.

In hac tua passione,
Me agnosce, Pastor bone,
Cujus sumpsi mei ex ore,
Haustum lactis cum dulcore
Præ omnibus deliciis.

Non mel reum asperneris.
Nec indignum dedigneris,
Morte tibi jam vicina,
Tuum caput hic inclina,
In meis pausa brachiis.

Tuæ sanctæ passioni
Me gauderem interponi,
In hac cruce tecum mori:
Præsta crucis amatori,
Sub cruce tua moriar.

Morte tuæ tam amœnæ;
Grates ago, Jesu chare;
Qui es clemens, pie Deus,
Fac quod petit tuus reus.
Ut absque te non finiar.

Dum me mori est necesse,
Noli mihi tunc deesse;
In tremenda mortis hora
Veni, Jesu, absque mora,
Tuere me et libera.

Cum me jubes emigrare,
Jesu chare, tunc appare:
O amator amplectende,
Temetipsum tunc ostende
In cruce salutifera.

ORATIO DEVOTA

AD DOMINUM JESUM, ET B. MARIAM MATREM EJUS.

903 Summe summi tu Patris unice,

Mundi faber et rector fabricæ
Pietatis respectu deicæ,
Peccatores afflictos respice,
Pie Pater.

Summa summi tu Mater Filii
Clavem nostri tenens auxilii,
Fove tui lacte consilii,
Peregrinos hujus exsilii,
Pia Mater.

Consolentur, o bone Domine,
Respirantes in tuo nomine,
Qui pro mundi tollendo crimine,
Dignatus es nasci de virgine,
Matris Pater

Consolentur, o bona Domina.
Sitientes tua solamina,
(81) Adde *cæpit*, vel quid simile.

A De qua sola felice femina
Prædicantur hæc duo nomina,
Virgo Mater.

O figura Patris substantiæ!
Tu es splendor paternæ gloriæ,
Tu es verum lumen justitiæ,
De quo manat totius gratiæ
Plenitudo.

O Regina regni Davidici!
Tu es virga floris Dominicici!
Tu es arca panis angelici,
De quo nostra meretur refici
Solitudo.

Virtus Patris et sapientia,
B Suaviter disponens omnia
Tu et Pater una substantia.
Æquus honor, eadem gloria

Est utrique.

Stella maris, Regina sæculi,
Tu es Mater illius parvuli,
Quem adorant fideles populi,
Semper omnes et semper singuli,
Et ubique.

O sanctorum Sancte mirabilis,
Toti mundo desiderabilis
Homo potens et Deus humilis:
Non est tibi nec erit similis,
Deus meus.

O sanctorum sancta dulcissima,
Sola tanto partu dignissima,
Ut de tua carne mundissima
Nasceretur majestas maxima,
Homo Deus.

Jesu Christe, fons indeficiens,
Fons humana corda reficiens,
Te suspiro, te solum sitiens:
Solutus eris mihi sufficiens,
Fili Dei.

Mater Christi, decus virgineum,
Thronum sedens super æthereum:
Nomen tuum sapore melleum,
Liquefacit affectum ferreum
Cordis mei.

Summum bonum plenum dulcedine,
Verum lumen de vero lumine,
Solo cujus audito nomine,
Satiatur mira pinguedine
Cor justorum.

Summi boni reclinatorium,
Dulcis vini dulce cellarium,
Quod indulcans dulcedo dulcium,
Prælegit sibi in proprium,
Rex cœlorum.

Patrum Pater præcelse cæteris,
Reparator humani generis:
O qui carnem pro nobis miseris
Mulieris de carne pauperis
Assumpsisti.

Matrum Mater et Virgo virginum,
Apotheca salutis hominum,
O, quæ munda de carne Dominum,
Sine carnis mixtura seminum
Concepisti.

Audi, precor, o qui das gratiam!
Peccatoris hujus miseriam,
Et per tuam misericordiam,
Peccatorum meorum veniam
Mihî dona.

Audi, precor o plena gratia,
Peccatoris hujus suspiria,
Et pro tua misericordia
Deo meo me reconcilia,
Mater bona.

Tibi, Pater, fac beneplacitum
Peccatoris istius gemitum,

A

Solve mei reatus debitum
Quia malum protendo meritum,
Et protendi.

Tibi, Mater, fac acceptabilem
Peccatoris hanc vocem flebilem.
Redde mihi Deum placabilem,
Ne se præstet inexorabilem,
Quem offendi.

O intactæ Fili puerperæ,
Audi planctus animæ miseræ,
Quæ peccati jacens in pulvere,
Ut jumentum se computrescere
Lamentatur.

B

O intacta Virgo puerpera.
Ad te clamat mens mea misera,
Quæ nefanda semper ad scelera
Ab ætate nunc usque tenera
Effrenatur.

Pie Pater, errantem corrige,
Piam manum labenti porrige,
Jam de luto me faciis erige,
Et in viam tuorum dirige
Mandatorum.

Pia Mater, orantem visita,
Pio corde de me recogita,
Coram Jesu benigno clamita,
Ut meorum remittat debita
Peccatorum.

C

Esto nobis, Pater, propitius,
Quorum frater es atque socius:
Te laudamus, te benedicimus.
Adoramus atque diuigimus
Mente tota.

Esto nobis, Mater, propitia,
Quorum soror es atque socia:
In tuarum laudum præconia,
Corda nostra fac voluntaria,
Ac devota.

Benedicte Creator omnium,
Benedicas mentes fidelium,
Nomen tuum benedicentium,
Mortis tuæ per beneficium
Quos salvasti.

D

Benedicta tu in mulieriosis
Benedic te benedictibus,
Benedictis tuis uberibus,
Qui dat escam esurientibus,
Quem lactasti.

Laus et honor sit Dei Filio,
Salus, virtus et benedictio,
Benedicta sit incarnatio;
Mors illius et resurrectio
In æternum.

Benedictus sit Pater luminum
Benedicta sit Virgo virginum,
Benedicat cor meum Dominum,
Sitiatque fontem dulcedinum,
Sempiternum. Amen.